

Tijdens de aan de goedkeuring van Richtlijn 92/81/EEG van de Raad voorafgaande onderhandelingen hebben bepaalde lidstaten vrijstellingen of verlagingen krachtens artikel 8, lid 4, bedongen. De Italiaanse autoriteiten werden door de Raad gemachtigd een afwijking voor het verbruik in de regio's Val D'Aosta en Gorizia toe te passen. Deze afwijking is mede de oorzaak van de door het geachte parlementslid bedoelde prijsverschillen.

De Raad heeft deze afwijking toegestaan met dien verstande dat deze automatisch zou worden verlengd tenzij de Raad op basis van een voorstel van de Commissie met algemene stemmen een andere beslissing zou nemen. Dit betekent dat de door het geachte parlementslid voorgestelde intrekking van deze afwijking enkel mogelijk is indien de Italiaanse delegatie in de Raad daarmee instemt.

(¹) PB L 316 van 31.10.1992.

(2001/C 136 E/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2521/00
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(2 augustus 2000)

Betreft: Tolheffing op bruggen en investeringen

Is het de Commissie bekend dat op sommige plaatsen de stellige overtuiging bestaat dat tolheffing voor bruggen de investeringen uiterst ongunstig beïnvloedt. Er schijnt bijvoorbeeld aangetoond te zijn dat de tol aan de Tamar-brug bedrijven ervan weerhoudt te investeren in het gebied van Saltash, een gebied van doelstelling 1, omdat het naar schatting £ 300 per persoon per jaar kost om de brug over te steken. Een soortgelijke situatie doet zich voor in Zuid-Gloucestershire waar het investeringsniveau aan de Londense kant van de Severn-brug bijzonder hoog is terwijl een groot deel van het Forest of Dean, dat tegen de overkant van de brug aan ligt en voldoet aan de normen als doelstelling 2-gebied, door de tol van meer dan £ 1000 per persoon per jaar kampt met een onmogelijke investeringsbelemmering.

Is de Commissie bereid na te gaan of deze zorgen gegrond zijn?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(26 september 2000)

Artikel 7 van Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtoertuigen (¹) bepaalt onder welke voorwaarden de lidstaten tol mogen heffen op zware vrachtoertuigen. Indien een nationale, regionale of plaatselijke overheid besluit een tolheffing in te voeren voor zware vrachtoertuigen moet de heffing verenigbaar zijn met de richtlijn. Voor de overige voertuigen is het, volgens het subsidiariteitsbeginsel, de bevoegdheid van de bovengenoemde overheden om het percentage van de tolheffing te bepalen, mits dit noch excessief (in verhouding tot de gemaakte kosten) noch discriminerend is.

(¹) PB L 187 van 20.7.1999.

(2001/C 136 E/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2530/00
van Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) aan de Commissie

(25 juli 2000)

Betreft: Bosbranden in Zuid-Europa

Zuid-Europa, en met name Griekenland, wordt de laatste dagen geteisterd door enorme bosbranden. Is de Commissie, overwegende dat er bijzondere kredieten nodig zijn om de slachtoffers schadevergoeding te betalen en om het natuurlijk milieu te herstellen, voornemens bijzondere kredieten ter beschikking te stellen om deze schade te vergoeden?

**Aanvullend antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie**

(30 oktober 2000)

De Commissie is zeer bezorgd over de bosbranden die Griekenland deze zomer hebben getroffen, en voelt vooral mee met degenen die schade hebben geleden.

De Gemeenschap beschikt niet over een financieel mechanisme voor het bieden van noodhulp aan lidstaten waarop een beroep zou kunnen worden gedaan om de zuidelijke lidstaten, en vooral Griekenland, te helpen het hoofd te bieden aan de door de vele branden veroorzaakte schade.

De betrokken lidstaten kunnen echter, met inachtneming van de desbetreffende verordeningen, beschikkingen, andere voorschriften en overeenkomsten, gebruikmaken van steun uit de communautaire Fondsen om de schade aan openbare infrastructuur te herstellen en materieel voor brandbestrijding aan te kopen.

Wat het herstel van bosbezit en natuurgebieden betreft, zijn in sommige operationele programma's die reeds zijn goedgekeurd of waarover nog wordt onderhandeld, op artikel 30, lid 1, zesde streepje, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen⁽¹⁾ gebaseerde bijstandspakketten opgenomen die zouden kunnen helpen om in de betrokken behoeften te voorzien.

Voorts stelt de Commissie het geachte parlementslid ervan in kennis dat zij op 17 juli 2000 in het kader van Verordening (EEG) nr. 2158/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand⁽²⁾ haar goedkeuring heeft gehecht aan een programma voor bosbescherming in Griekenland in het jaar 2000 dat in totaal 3,75 miljoen € zal kosten, waarvan de Gemeenschap 1,675 miljoen € voor haar rekening neemt. Dit programma voorziet met name in de aanleg van onverharde boswegen, brandsingels en bluswatervoorzieningen, in de uitvoering van preventieve boswerkzaamheden en in de toepassing van bewakingsmaatregelen.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

⁽²⁾ PB L 217 van 31.7.1992.

(2001/C 136 E/050)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2533/00
van Karl von Wogau (PPE-DE) aan de Commissie**

(2 augustus 2000)

Betreft: Normalisatie en certificatie van systemen voor vroegtijdige onderkenning van risico's

Duitsland heeft wettelijke maatregelen vastgesteld voor de invoering van systemen voor de vroegtijdige onderkenning van risico's op het niveau van ondernemingen. Is de Commissie ervan op de hoogte of ook andere lidstaten dergelijke systemen hebben ingevoerd?

Acht de Commissie het in het licht van de interne markt zinvol dergelijke systemen te normaliseren en/of te certificeren?

De door Duitsland vastgestelde maatregelen ter invoering van de voornoemde systemen zijn verankerd in de wet op het toezicht en de transparantie op het gebied van ondernemingen, de wet op kapitaalvennootschappen en co-richtlijnen en in paragraaf 91, lid 2, van de wet op de aandelen. Accountants zijn sinds begin dit jaar verplicht mede te delen of een bedrijf over een systeem voor vroegtijdige onderkenning van risico's beschikt en hoe de stand van zaken is.

Zou het, mochten in andere lidstaten soortgelijke systemen bestaan, in een gemeenschappelijke markt voor beleggers niet zinvol zijn gezamenlijke criteria voor de kwaliteit en vergelijkbaarheid van deze systemen te scheppen?